

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 20.04. 2015 r.

PODSEKRETARZ STANU

BM-1-071-1581513

150422-00020

DSO-I-071-23/15

dot. BPS/043-72-3122-MS/15

SEKRETARIAT

Biuro Prac Senackich

Wpłynęło dn. 22.04.15

nr. 2402 podpis. H

GABINET MARSZAŁKA SENATU

22.04.15.

wpłynęło dn.

nr. 1619 podpis. Borusewicz

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez Panów senatorów Wojciecha Skurkiewicza i Grzegorza Wojciechowskiego podczas 72. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 19 marca 2015 r., w przedmiocie zbadania sprawy rozwodowej prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Łodzi sygn. akt , uprzejmie informuję, że w aktualnym stanie prawnym podjęcie działań przez Ministra Sprawiedliwości w indywidualnej sprawie nie jest możliwe.

Zgodnie z ustawą z dnia 27 lipca 2001 r. – *Prawo o ustroju sądów powszechnych* (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 133) – zwanej dalej u.s.p. funkcjonują dwa rodzaje nadzoru administracyjnego, a mianowicie wewnętrzny nadzór administracyjny, sprawowany przez prezesów sądów oraz zewnętrzny nadzór administracyjny, pozostający w kompetencji Ministra Sprawiedliwości (art. 9a § 1 i 2 u.s.p.), który obejmuje analizę i ocenę prawidłowości oraz skuteczności wykonywania przez prezesów sądów wewnętrznego nadzoru administracyjnego (art. 37f u.s.p.).

Zadania z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego, powierzone wyłącznie prezesom sądów i podległej im służbie nadzoru obejmują między innymi takie czynności, jak badanie toku i sprawności postępowania w poszczególnych sprawach.

Czynności z zakresu nadzoru administracyjnego nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której sędziowie są niezawisli (art. 9b u.s.p.), zatem przedmiotem żadnego z wyżej wymienionych rodzajów nadzoru nie może być działalność orzecznicza.

Nadzór nad działalnością sądów w zakresie orzekania sprawuje Sąd Najwyższy, w trybie określonym ustawami (art. 7 u.s.p.).

W zakresie posiadanych kompetencji Minister Sprawiedliwości nie jest także uprawniony z uwagi na treść przepisu art. 9b u.s.p. do analizy prowadzonego przez sąd postępowania dowodowego, bowiem oceny wiarygodności i mocy dowodów dokonuje sąd przed którym toczy się sprawa według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Prawidłowość realizacji przez sąd tej zasady podlega kontroli w toku instancji, której zainicjowanie należy do stron postępowania.

Zgodnie z przepisem art. 58 § 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 778 z późn. zm.) – zwanej dalej k.r.o. obligatoryjną częścią wyroku rozwodowego jest orzeczenie przez sąd o władzy rodzicielskiej oraz o kontaktach z dzieckiem. Orzekając o sposobie wykonywania władzy rodzicielskiej oraz określając kontakty z dzieckiem, sąd ma obowiązek kierowania się przede wszystkim dobrem dziecka. Wskazana przesłanka winna determinować wszelkie działania i decyzje sądu.

W wyroku rozwiązującym małżeństwo sąd orzeka także, czy i który z małżonków ponosi winę rozkładu pożycia (art. 57 § 1 k.r.o.). Orzeczenie o winie następuje w sentencji wyroku, przy czym sąd nie określa tu stopnia zawinienia. Jednak w uzasadnieniu wyroku sąd może dokonać ustaleń, w jakim zakresie małżonek lub współmałżonkowie są winni rozkładu pożycia (orzeczenie SN z dnia 17 września 1957 r., I CR 913/56, RPEiS 1959, z. 1, s. 335 – 336).

W oświadczeniu Panów Senatorów zawarty został wniosek o zbadanie nieprawidłowości w toku prowadzonego przez sąd postępowania w sprawie rozwodowej w zakresie ustalenia winy rozkładu pożycia małżeńskiego i powierzenia władzy rodzicielskiej nad dzieckiem. Ta dziedzina działalności sądu dotycząca sfery orzekania nie może być przedmiotem oceny w ramach przysługujących Ministrowi Sprawiedliwości uprawnień nadzorczych.

2

Wojciech Hajduk

PODSZCZEGÓLNY STANU
w Ministerstwie Sprawiedliwości

Wojciech Hajduk